

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, judecător – V. Gîrleanu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

30 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Luiza Gafton, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Compania Națională de Asigurări în Medicină,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grîu Domnica către Compania Națională de Asigurări în Medicină privind anularea ordinului nr. 621-c din 22 decembrie 2014, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Grîu Domnica, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015, cu emiterea unei hotărâri noi prin care: a fost admisă acțiunea înaintată de Grîu Domnica către Compania Națională de Asigurări în Medicină; s-a anulat ordinul Companiei Națională de Asigurări în Medicină nr. 621-c din 22 decembrie 2014 „Cu privire la încetarea Contractului individual de muncă al dnei Domnica Grîu”; a fost restabilită Grîu Domnica în funcția de specialist coordonator în Secția relații cu beneficiarii a Agenției teritoriale Sud-Est a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, începând cu 01 ianuarie 2015; s-a încasat de la Compania Națională de Asigurări în Medicină în beneficiul Domnicăi Grîu salariul pentru absentă forțată de la serviciu începând cu data de 01 ianuarie 2015 pînă la data de 29 iunie 2016; în rest pretențiile Domnicăi Grîu împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină au fost respinse ca neîntemeiate,

c o n s t a t ă :

La data de 25 februarie 2015, Grîu Domnica s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Compania Națională de Asigurări în Medicină privind anularea ordinului nr. 621-c din 22 decembrie 2014, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la data de 21 ianuarie 2004, în temeiul contractului individual de muncă nr. 01/5-28-47, încheiat între Compania Națională de Asigurări în Medicină și Grîu Domnica, a fost angajată în calitate de specialist coordonator - reprezentant în raionul Cimișlia, durata contractului - nedeterminată. La data de 16 ianuarie 2014, între părțile în litigiu a fost perfectat acordul adițional nr. 1 la contractul individual de muncă nr.01/5-28-47 din 21 ianuarie 2004, prin care au fost operate mai multe modificări la contractul de bază, fiind vizată „funcția” reclamantei, „locul de muncă”, „durata concediului de odihnă”, etc. Conform prevederilor pct. 2 subpct. 1 al acordului adițional menționat, durata contractului de muncă este pentru o perioadă nedeterminată, începând cu 21 ianuarie 2004.

Astfel, în temeiul acordului adițional nominalizat, angajatorul a adoptat ordinul corespunzător nr. 200-c din 16 ianuarie 2014, prin care reclamanta a fost transferată în funcția de specialist coordonator în Secția relații cu beneficiarii Agenției teritoriale Sud-Est a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

La data de 18 decembrie 2014, reclamanta a recepționat scrisoarea Companiei Naționale de Asigurări în Medicină nr. 01/17-1591 din 15 decembrie 2014, prin care a fost informată despre faptul încetării din data de 31 decembrie 2014, a contractului individual de muncă nr. 01/5-28-47 din 21 ianuarie 2004, pretins încheiat pe durată determinată. Contactând secția cadre a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, reclamanta a fost informată că s-a comis o greșeală și că de fapt au expediat o atare scrisoare în adresa subsemnatei în mod eronat.

Prin ordinul directorului Companiei Naționale de Asigurări în Medicină nr. 621-c din 22 decembrie 2014, s-a dispus încetarea, din 31 decembrie 2014, a contractului individual de muncă cu reclamanta în temeiul dispozițiilor art. 83 alin. (3) Codul muncii.

Reclamanta apreciază ordinul nominalizat ca fiind ilegal și pasibil de a fi anulat, cu repunerea acesteia în funcția deținută, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral cauzat, or, condițiile statuate la prevederile art. 83 alin. (3) Codul muncii, sunt inaplicabile, deoarece potrivit clauzelor contractului individual de muncă nr. 01/5-28-47 din 21 ianuarie 2004 și a acordului adițional nr. 1 din 16 ianuarie 2014, durata relațiilor de muncă între părțile în litigiu a fost stabilită ca fiind una nedeterminată, iar potrivit clauzelor contractuale reclamanta n-a fost angajată în vederea îndeplinirii obligațiilor de muncă ale vreunui salariat al cărui contract de muncă a fost suspendat sau care se afla în concediu.

În această ordine de idei, reclamanta menționează că, în carnetul său de muncă, angajatorul a indicat un alt temei legal de încetare a relațiilor contractuale, și anume art. 82 lit. f) Codul muncii, cu mențiunea „eliberată în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă”, deși, potrivit prevederilor pct. 14 din

Regulamentul „Privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24 decembrie 2007 „Privind carnetul de muncă”, înscrierile referitoare la încetarea contractului individual de muncă se efectuează în ziua eliberării, în strictă conformitate cu ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului.

Astfel, potrivit reclamantei, ordinul de încetare a contractului individual de muncă nr. 621-c din 22 decembrie 2014, este unul ilegal, temeiul juridic invocat fiind unul străin raporturilor juridice existente între părțile litigante, motiv pentru care se impune anularea acestuia cu repunerea reclamantei în funcția de specialist coordonator în Secția relații cu beneficiarii Agenției teritoriale Sud-Est a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină și încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 01 ianuarie 2015 până la data executării hotărârii judecătorești. Totodată, reclamanta menționează că prin adoptarea ordinului contestat i-a fost cauzat un grav stres emoțional și suferințe psihice ce au avut drept consecință internarea subsemnatei în spital. Consideră că suma de 50 000,00 lei ar reprezenta în circumstanțele concrete o compensație bănească echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral cauzat.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, a fost admis apelul declarat de Grîu Domnica, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015, cu emiterea unei hotărâri noi prin care: a fost admisă acțiunea înaintată de Grîu Domnica către Compania Națională de Asigurări în Medicină; s-a anulat ordinul Companiei Națională de Asigurări în Medicină nr. 621-c din 22 decembrie 2014 „Cu privire la încetarea Contractului individual de muncă al dnei Domnica Grîu”; a fost restabilită Grîu Domnica în funcția de specialist coordonator în Secția relații cu beneficiarii a Agenției teritoriale Sud-Est a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, începând cu 01 ianuarie 2015; s-a încasat de la Compania Națională de Asigurări în Medicină în beneficiul Domicăi Grîu salariul pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 01 ianuarie 2015 pînă la data de 29 iunie 2016; în rest pretențiile Domicăi Grîu împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, a fost admisă cererea de revizuire depusă de către Compania Națională de Asigurări în Medicină, cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016 și reținerea pricinii pentru examinare în ordine de apel, la cererea de apel declarată de către Grîu Domnica împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de Grîu Domnica, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din

03 noiembrie 2015, cu emiterea unei hotărâri noi prin care: a fost admisă acțiunea înaintată de Grîu Domnica către Compania Națională de Asigurări în Medicină; s-a anulat ordinul Companiei Națională de Asigurări în Medicină nr. 621-c din 22 decembrie 2014 „Cu privire la încetarea Contractului individual de muncă al dnei Domnica Grîu”; a fost restabilită Grîu Domnica în funcția de specialist coordonator în Secția relații cu beneficiarii a Agenției teritoriale Sud-Est a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, începând cu 01 ianuarie 2015; s-a încasat de la Compania Națională de Asigurări în Medicină în beneficiul Domnicăi Grîu salariul pentru absenta forțată de la serviciu începând cu data de 01 ianuarie 2015 pînă la data de 29 iunie 2016, cu excluderea sumei de 27 611,06 lei pentru perioada de 09.11.2015-29.06.2016, în care apelanta a fost angajată în altă instituție; în rest pretențiile Domnicăi Grîu împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină au fost respinse ca neîntemeiate.

La data de 16 septembrie 2016, Compania Națională de Asigurări în Medicină a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, solicitând casarea integrală a acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe. În motivarea recursului declarat, Compania Națională de Asigurări în Medicină a invocat faptul că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material.

La data de 18 aprilie 2017, Compania Națională de Asigurări în Medicină a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, solicitând casarea integrală a acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2015.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2017, a fost considerat admisibil recursul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2017, a fost admis recursul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, fiind pronunțată o nouă hotărâre în formă de încheiere, prin care s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2016, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Compania Națională de Asigurări în Medicină nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Compania Națională de Asigurări în Medicină.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Compania Națională de Asigurări în Medicină.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas